

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220200227
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6220200227.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. G., narodený XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, dieťa rodičov: otec O. G., narodený XX. XX. XXXX, bytom K. D., I. E. XXX/XX a matka P. D., narodená XX. XX. XXXX, bytom G. S. XXX, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa maloleté dieťa dočasne zverí do jej osobnej starostlivosti a dočasne upraví styk otca s maloletým dieťaťom, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 14P/14/2020-17 zo dňa 10.02.2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš číslo konania 14P/14/2020-17 zo dňa 10.02.2020 p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloletého W. G., nar. XX. XX. XXXX, do osobnej starostlivosti matky P. D., nar. XX. XX. XXXX, do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 14P/12/2020. Výrokom II. uznesenia súd vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom III. rozhodol o trovách prvoinštančného konania a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia súd konštatoval, že matka maloletého sa domáhala vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti a upravil styk otca s maloletým na každý nepárny víkend od piatka 16:00 hod. do nedele 19:00 hod. za prítomnosti rodičov otca B. G. a A. G., do právoplatnosti rozhodnutia súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. V návrhu matka uviedla, že maloletý bol rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9P/133/2012 zo dňa 22. 08. 2012 zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch. S otcom už dlhšiu dobu nevychádzajú, prestal s ňou komunikovať o maloletom. Matka uviedla, že má obavy o maloletého, ak by sa mal nachádzať s otcom sám bez dohľadu jeho rodičov, nakoľko otec má psychické problémy a prestal sa liečiť. Matka ďalej uviedla, že otec nadmerne požíva alkohol, dôsledkom čoho sú slovné útoky voči nej, jej rodine a aj voči maloletému. Posledný týždeň si maloletého otec neprebral. Z uvedených dôvodov nepovažuje matka výchovné prostredie otca za vhodné na zdravý vývoj maloletého a chce vykonávať osobnú starostlivosť o neho výlučne sama. Súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia konštatoval, že mal z pripojeného opatrovaneckého spisu zistené, že rozsudkom č. k. 9P/133/2012-35 zo dňa 22. 08. 2012, právoplatným dňa 24. 09. 2012, bol maloletý zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov tak, že otec je oprávnený vykonávať osobnú starostlivosť o neho každý párny týždeň a matka každý nepárny týždeň vždy od 8:00 hod. prvého dňa v týždni. Rozsudkom č. k. 7P/221/2014-40 zo dňa 23. 01. 2015, právoplatným dňa 11. 03. 2015, bol upravený styk matky s maloletým v čase Vianočných sviatkov, čo sa nedotklo striedavej osobnej starostlivosti. Matka podala na Okresný súd Veľký Krtíš pod sp. zn. 14P/12/2020

dňa 30. 01. 2020 návrh na zmenu rozsudku č. k. 9P/133/2012-35 tak, že maloletý bude zverený do osobnej starostlivosti matky, styk otca s maloletým bude upravený na každý nepárny víkend od piatka 16:00 hod. do nedele 19:00 hod. za prítomnosti rodičov otca S. G. a A. G. a výšku výživného ponechala na úvahe súdu. Súd ďalej v odôvodnení uznesenia uviedol, že si pred rozhodnutím vyžiadal lekársku správu o zdravotnom stave otca a jeho spôsobilosti vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého od MUDr. Miloty Farbiakovej, ktorá uviedla, že otec maloletého je evidovaný na Psychiatrickej ambulancii vo Veľkom Krtíši od 19. 11. 2010. Menovaný sa lieči pre schizotypovú poruchu a od marca 2019 sa ambulantnej psychiatrickej liečbe nepodrobuje. Po prerušení liečby môže dôjsť k dekompenzácií ochorenia. V tomto prípade pravdepodobne došlo. Podľa údajov matky sa správanie syna zmenilo, požíva alkoholické nápoje, je nesústredený. Môže byť narušená schopnosť menovaného postarať sa o maloleté dieťa. Následne súd prvej inštancie posúdil návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku a podľa ustanovenia § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku a uviedol, že súd vychádzal najmä z tvrdení matky o tom, že otec má psychické problémy a prestal sa liečiť, ktoré skutočnosti mal súd osvedčené z lekárskej správy od MUDr. Farbiakovej. Za uvedeného skutkového stavu súd konštatoval, že sú dôvody na to, aby bola bezodkladne upravená starostlivosť o maloletého tak, aby bol dočasne zverený len matke. Vzhľadom na dlhodobý zdravotný stav otca po psychickej stránke (lieči sa do roku 2010 pre schizotypovú poruchu) v spojení s tým, že otec sa v súčasnosti (od marca 2019) nepodrobuje psychiatrickej liečbe, môžu tieto okolnosti vyvolať dekompenzáciu ochorenia otca a narušiť jeho schopnosť postarať sa o maloleté dieťa. Pokiaľ by maloletý ostal v striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, trávil by každý druhý týždeň súvisle v osobnej starostlivosti otca, čo by vzhľadom na uvedené nebolo v jeho najlepšom záujme pre relevantné pochybnosti o schopnostiach otca pre svoj zdravotný stav vykonávať riadnu osobnú starostlivosť o maloletého. Súd preto návrhu matky v časti osobnej starostlivosti vyhovel a keďže sa maloletý podľa návrhu v súčasnosti už nachádza v jej osobnej starostlivosti (keďže otec si maloletého v rámci striedavej osobnej starostlivosti posledný týždeň neprebral), nerozhodol súd výslovne podľa § 367 ods. 1 CMP tak, že otec maloletého je ho povinný odovzdať do osobnej starostlivosti matky (keďže k tomuto už fakticky došlo), ale formuloval znenie výroku tak, že maloletý sa do osobnej starostlivosti matky dočasne zveruje, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 14P/12/2020, v ktorom súd koná o osobnej starostlivosti maloletého. Pokiaľ ide o dočasnú úpravu styku, súd prvej inštancie konštatoval, že nemôže neodkladným opatrením ukladať povinnosť tretím osobám, ktoré nie sú účastníkmi konania a preto nemohol upraviť styk spôsobom, akým sa domáhala matka a uložiť rodičom otca S. a A. G. povinnosť byť prítomní pri styku otca s maloletým, obzvlášť, pokiaľ by tento styk mal trvať súvisle od piatka do nedele. Súd ďalej poukázal na to, že nemal ničím osvedčené, že by rodičia otca boli ochotní zúčastniť sa v uvedenom rozsahu na styku otca s maloletým, ani že by bolo vhodné upraviť styk takýmto spôsobom z pohľadu záujmu maloletého, teda či sú rodičia otca vhodnými osobami, ktoré by mohli pozitívne pôsobiť na maloletého a otca počas výkonu styku. Súd podotkol, že má v zmysle ustanovenia § 367 ods. 2 CMP rozhodnúť o neodkladnom opatrení v lehote 7 dní a v tomto čase nebolo možné preskúmať vyššie uvedené skutočnosti (najmä osobným výsluchom rodičov otca a účastníkov konania), teda zistiť vôľu rodičov otca podieľať sa na styku otca s maloletým a posúdiť ich schopnosti vplývať na otca a maloletého počas výkonu styku. Súd zhrnul, že za zisteného skutkového stavu sa mu javí dostatočné a v najlepšom záujme maloletého rozhodnutie o vyňatí maloletého z osobnej starostlivosti otca jeho dočasným zverením do osobnej starostlivosti matky s tým, že za daného stavu nie je nutné bezodkladne upraviť pomery maloletého určením jeho styku s otcom. Pre úplnosť súd poznamenal, že takéto rozhodnutie súdu nebráni tomu, aby súd styk otca s maloletým upravil vo veci samej v rámci konania vedeného pod sp. zn. 14P/12/2020, resp. aby k styku otca s maloletým dochádzalo na dobrovoľnej báze aj bez rozhodnutia súdu, prípadne aj za prítomnosti rodičov otca, ak sa na tom všetci dotknutí účastníci dohodnú. Preto súd za daného stavu návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti úpravy styku otca s maloletým zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého v mimosporových konaniach nemá žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nárok.

2. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktoré označil ako „Vyjadrenie otca k návrhu z dňa 10.02.2020“. V tomto procesnom podaní otec maloletého uviedol, že nepovažuje obavy matky za oprávnené, nakoľko v Benu lekární dával výpoveď a pracoval tam do 31.1.2020. Momentálne je evidovaný na úrade práce a aktívne sa podieľa na vybavovaní vecí s tým súvisiacimi. Čo sa týka vyjadrení matky ohľadom jeho nadmerného pitia alkoholu, psychickej poruchy a nesústredenosti, tieto otec považuje za osočovanie jeho osoby a matka takéto informácie nemá mať odkiaľ, nakoľko nebývajú v spoločnej domácnosti. Čo

sa týka vyjadrení o spôsobe komunikácie, tieto označil otec za „herecký výkon“ a ovplyvňovanie syna. Keďže informácie nepodávala matka jemu, obmedzil ich komunikáciu na minimum aj on s ňou. V závere procesného podania otec uviedol, že synovi vždy venoval dostatok lásky a pozornosti, vymýšľali si spoločné hry, hračky atď. Uviedol, že momentálne je v takej životnej situácii, že odchádza zo Slovenska. Nesúhlasí s návrhom, kedy sa môže so synom stretávať a nielo ešte pod dozorom niekoho iného. Uviedol, že „radšej zruší striedavú starostlivosť“.

3. Na uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 14P/14/2020-29 zo dňa 16.03.2020, ktorým bol otec v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 a § 363 CSP vyzvaný na upresnenie, či bolo podanie otca mienené ako odvolanie a na doplnenie a opravu svojho neúplného a nekvalifikovaného podania, pokiaľ bolo mienené otcom maloletého ako odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie, reagoval otec podaním, označeným ako „Odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 14P/14/2020 zo dňa 10.02.2020“. V tomto podaní opakovane uviedol, že nepovažuje obavy matky za oprávnené, nakoľko v Benu lekární dával výpoveď a pracoval tam do 31.1.2020. Čo sa týka nadmerného pitia alkoholu, psychickej poruchy a nesústredenosti, považuje tieto vyjadrenia matky za osočovanie jeho osoby. Čo sa týka vyjadrení o spôsobe komunikácie, zopakoval, že ich považuje za herecký výkon a ovplyvňovanie syna. Syn vždy chodieval od nej v zlej nálade. Keďže informácie nepodávala matka jemu, obmedzil aj on komunikáciu s ňou na minimum. Zopakoval, že synovi vždy venoval dostatok lásky a pozornosti, vymýšľali si spoločné hry, hračky, vybavoval vyšetrenia u lekárov a staral sa o vyberanie liekov nutných k jeho liečbe. Čo sa týka určenia výživného súdu, otec požadoval vykonať testy otcovstva a brať do úvahy, že je evidovaný na úrade práce. V závere odvolania otec uviedol výslovne, že súhlasí so zrušením striedavej starostlivosti a ponechaním syna v starostlivosti matky, nakoľko je v situácii, že odchádza do zahraničia.

4. Matka maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že jej podania sú oprávnené a naďalej na nich trvá. Nemá potrebu otca osočovať, ani to za osočovanie nepovažuje, nakoľko ho sama pri preberaní vecí videla v zlom psychickom stave. Tak isto aj syn vníma zmenu jeho správania. Aj napriek tomu, že nebývajú v spoločnej domácnosti, základné informácie má a tak isto dôkazom jeho správania bola nepripravenosť syna do školy a na vyučovanie. Čo sa týka vykonania testu otcovstva, matka uviedla, že nemá s tým problém, len nechápe čo tým chce otec maloletého po rokoch dokázať. V závere vyjadrenia matka uviedla, že nakoľko nemá pocit, že otec maloletého je spôsobilý v momentálnej situácii sa samostatne starať o dieťa, naďalej trvá na tom, aby starostlivosť bola u rodičov otca dieťaťa, ktorí s tým súhlasia a tak isto je to synove pranie. Verí, že sa na to bude prihladať.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej „CMP“ a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, ako vecne správne potvrdil.

6. Podľa ustanovenia § 1 CMP podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú veci ustanovené v tomto zákone.

7. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa ustanovenia § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

9. Podľa ustanovenia § 367 ods. 1 a 2 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do siedmich dní od doručenia návrhu. V tejto lehote súd uznesenie vyhotoví.

10. Vychádzajú z čl. 5 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej Zákon o rodine), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

11. Podľa ustanovenia § 28 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej „Zákon o rodine“), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

12. Odvolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a vychádzajúc a zohľadňujúc všetky okolnosti doposiaľ vyplývajúce z obsahu spisu a procesných stanovísk tak matky dieťaťa, ako aj otca dieťaťa, zdôrazňujúc pritom výsledky správy dožiadanej ošetrojúcej lekárky otca MUDr. Miloty Farbiakovej, sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v konkrétnej veci boli naplnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by sa dočasne upravili pomery maloletého dieťaťa do meritórneho rozhodnutia súdu vo veci samej a to ohľadom potreby predbežnej úpravy zverenia dieťaťa do výlučnej osobnej starostlivosti matky.

13. Matka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom uviedla, že pomery maloletého dieťaťa boli upravené rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 9P/133/2012 zo dňa 22. 08. 2012, ktorým bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch. Aktuálne je tak právoplatne upravená starostlivosť rodičov ohľadom maloletého Q. formou striedavej osobnej starostlivosti, ktorá však už podľa názoru matky v súčasnosti neplní svoj účel a nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Uviedla, že s otcom už dlhšiu dobu nevychádzajú, prestal s ňou komunikovať o maloleťom. Odvolací súd zdôrazňuje, že tieto zásadné okolnosti, majúce vplyv na pozitívne nastavenú a funkčnú striedavú osobnú starostlivosť, potvrdil v odvolaní aj otec, konkrétne okolnosť, že s matkou spolu ohľadom dieťaťa nekomunikujú, respektíve obmedzili vzájomnú komunikáciu na minimum. Takýto stav však nie je na prospech a v záujme maloletého dieťaťa a vzájomná otvorená a konštruktívna komunikácia medzi rodičmi ohľadom dieťaťa je pri striedavej osobnej starostlivosti nevyhnutnosťou a podmienkou jej priaznivého fungovania. Pokiaľ medzi rodičmi komunikácia nie je, respektíve takmer žiadna, už len táto okolnosť je dostatočne relevantná pre možnosť súdu nanovo zhodnotiť najoptimálnejší model starostlivosti rozvedených rodičov o maloleté dieťa. Odvolací súd poznamenáva, že sa už vedie z iniciatívy matky konanie na Okresnom súde Veľký Krtíš sp. zn. 14P/12/2020 o novú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu W., v ktorom matka žiada zrušenie striedavej osobnej starostlivosti a zverenie dieťaťa len do jej osobnej starostlivosti. Matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ďalej ako zásadnú okolnosť pre nutnosť aj predbežne upraviť pomery dieťaťa uviedla, že má obavy o maloletého, ak by sa mal nachádzať s otcom sám bez dohľadu jeho rodičov, nakoľko otec má psychické problémy a prestal sa liečiť. Matka ďalej uviedla, že otec nadmerne požíva alkohol, dôsledkom čoho sú slovné útoky voči nej, jej rodine a aj voči maloleťmu. Posledný týždeň si maloletého otec dokonca neprebral, čím nerespektoval právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie. Z uvedených dôvodov nepovažuje matka výchovné prostredie otca za vhodné na zdravý vývoj maloletého a chce vykonávať osobnú starostlivosť o neho výlučne sama. Odvolací súd s poukazom na uvedené dôvody konštatuje, že už samotná skutočnosť, že otec svojvoľne prestal rešpektovať právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti a dieťa si v stanovenom čase neprebral, je okolnosť odôvodňujúca aj predbežne neodkladným opatrením rozhodnúť o dočasnom zverení dieťaťa výlučne len do osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd poznamenáva, že hoci otec dieťaťa podal odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie, sám v doplnení odvolania zdôraznil, že súhlasí so zrušením striedavej osobnej starostlivosti a súhlasí aj so zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, pretože odchádza do zahraničia. Nie je tak pochýb o tom, že nariadenie neodkladného opatrenia za tejto situácie sa javí ako nevyhnutné a potrebné, aby sa dočasne upravili pomery dieťaťa do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu. Už len ako dôvod navyše potom je nutné konštatovať, že aj z vyjadrenia ošetrojúcej lekárky otca MUDr. Miloty Farbiakovej, ktorá uviedla, že otec maloletého je evidovaný na Psychiatrickej ambulancii vo Veľkom Krtíši od 19. 11. 2010, lieči sa pre schizotypovú poruchu, avšak od marca 2019 sa ambulantnej psychiatrickej liečbe nepodrobuje, vyplývajú určité riziká pre maloleté dieťa, ktoré potvrdila aj ošetrojúca lekárka vyjadrením, že po prerušení liečby môže dôjsť k dekompenzácií ochorenia, čo v tomto prípade pravdepodobne došlo, pretože otec požíva alkoholické nápoje, v dôsledku čoho podľa výslovného stanoviska lekárky môže byť narušená schopnosť otca postarať sa o maloleté dieťa. Uvedené odborné stanovisko lekárky je veľmi zásadné a svedčí pre naliehavosť dočasne odňať maloleté dieťa zo starostlivosti otca, keďže už v súčasnosti má súd indikované zásadné a relevantné pochybnosti o schopnosti a spôsobilosti otca postarať sa v dostatočne zodpovednej a plnohodnotnej miere o maloleté dieťa, ktoré je ešte vo veku, v ktorom je odkázané v plnej miere na osobnú všestrannú starostlivosť dospeléj osoby.

14. S prihliadnutím na aktuálnu situáciu, ktorú popisuje matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorú v istej miere potvrdil aj otec, najmä ohľadom jeho súhlasu so zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, potvrdenia nekonštruktívnej komunikácie medzi rodičmi a tiež záujmom otca odcestovať do zahraničia, je žiadúce autoritatívne - hoci aj predbežne - pomery maloletého upraviť súdnym rozhodnutím. Za situácie, kedy bolo preukázané, že medzi rodičmi neexistuje efektívna a konštruktívna komunikácia ohľadom záležitostí týkajúcich sa ich maloletého dieťaťa a otec sám nemá záujem naďalej vykonávať osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa, boli potom závery súdu prvej inštancie, že je v záujme maloletého dieťaťa upraviť jeho pomery aj predbežne, do meritórneho rozhodnutia súdu vo veci samej, správne a opodstatnené. Nakoľko ide o neodkladné opatrenie, ktorého účelom je len dočasne upraviť pomery účastníkov konania, bude vecou súdu prvej inštancie aby náležitým dokazovaním a preverení pomerov tak matky, ako aj otca, s prihliadnutím aj na všetky ďalšie okolnosti a najmä s dôrazom na záujem predovšetkým maloletého dieťaťa, ustálil vo veci samej konkrétny pre dieťa najoptimálnejší model starostlivosti.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie tak správne vyhodnotil všetky aktuálne skutkové aj právne okolnosti daného prípadu a z horeuvedených dôvodov potom uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, ako v celom rozsahu vecne správne potvrdil.

16. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak. O povinnosti nahradiť trovy konania (pokiaľ nejde o trovy konania štátu) rozhoduje súd len na návrh oprávneného účastníka (§ 57 CMP). Pokiaľ okresný súd rozhodol o náhrade trov prvoinštančného konania podľa ustanovenia § 52 CMP v súlade so všeobecnou zásadou náhrady trov konania v mimosporovom procese, podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože zákon v nasledujúcich ustanoveniach neupravuje inak, rozhodol v súlade so zákonom. Odvolací súd vzhľadom na charakter daného konania - ktorým je konanie starostlivosti súdu o maloleté dieťa, považuje za spravodlivé, aby si každý z rodičov znášal aj trovy odvolacieho konania sám a zhodne, s poukazom na ustanovenie § 52 CMP, vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom ani návrh na náhradu trov odvolacieho konania žiadnym z účastníkov konania podaný nebol.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).